

Nazwa przedmiotu	Doktryny konserwatorskie i restauratorskie
Jednostka prowadząca	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot kierunkowy, obowiązkowy.
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok studiów I, semestr 1 i semestr 2. studia stacjonarne jednolite magisterskie
Liczba punktów ECTS	Semestr 1: 1 pkt ECTS, semestr 2: 2 pkt. ECTS
Prowadzący	dr Ewa Łukaszewicz-Jędrzejewska
Cel zajęć	Celem zajęć jest poznanie historii ochrony dziedzictwa kulturowego, lektura i interpretacja najważniejszych tekstów źródłowych i dokumentów stanowiących merytoryczną bazę współczesnych programów ochrony zabytków. Orientacja w zasobie bibliograficznym i publikacjach dotyczących doktryn i praktyki konserwatorskiej.
Wymagania wstępne	Zdane egzaminy wstępne na I rok studiów.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	Student uzyskuje wiedzę z terminologii, historycznych i współczesnych szkół konserwacji zabytków oraz historii ochrony środowiska kulturowego. Zna źródła i zasoby informacji o działalności instytucji ochrony zabytków.
– <i>umiejętności</i>	Student potrafi rozpoznać i zinterpretować historyczne i współczesne doktryny konserwatorskie. Posługuje się terminologią, potrafi samodzielnie dokonać kwerendę tekstów źródłowych i je zinterpretować. Potrafi korzystać z zasobów dokumentów administracji konserwatorskiej.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Student potrafi werbalizować swoje sądy, dostrzega potrzebę pracy w zespole, podejmuje próby samodzielnych kwerend bibliotecznych i archiwalnych.
Treść zajęć	Wprowadzenie pojęć i terminologii stosowanych w nauce o doktrynach konserwatorskich. Omówienie źródeł bibliograficznych, archiwalnych i ikonograficznych do historii doktryn konserwatorskich. Pierwsze instytucjonalne formy ochrony "starożytności" i ich znaczenie w kształtowaniu się doktryny. Europejskie szkoły konserwatorskie. Prezentacja materiału ikonograficznego związanego z omawianymi obiektami i ćwiczenia terenowe - przykłady śląskich i wrocławskich prac konserwatorskich przy obiektach architektury z przełomu XIX/XX i XX wieku. Ochrona zabytków w Polsce do 1918 roku i w latach 1918-1939. Ochrona zabytków w Polsce po 1945 roku. Breslau/Wrocław - specyfika prac konserwatorskich w zniszczonym przez wojnę mieście. Działalność wrocławskich konserwatorów zabytków.
Forma i wymiar zajęć	30 godzin w semestrze 1 i w semestrze 2; wykłady, seminaria i ćwiczenia, zajęcia terenowe, konsultacje
Metody i kryteria oceny	Semestr 1: 100% aktywność na zajęciach. Semestr 2: 25% aktywność na zajęciach, 75% egzamin ustny.
Sposób zaliczenia	Semestr 1: zaliczenie. Semestr 2: egzamin ze stopniem.
Literatura	E. Małachowicz, Ochrona dziedzictwa kulturowego..., Wrocław 1980, wyd. I, tom 1, 2. Polski Słownik Biograficzny Konserwatorów Zabytków, Poznań 2000. B. Rymaszewski, Polska ochrona zabytków, Warszawa 2005. A. Tomaszewski, Ku nowej filozofii dziedzictwa, Kraków 2012. G. Ashworth, Planowanie dziedzictwa, Kraków 2015. Myśl konserwatorska w XIX wieku, Kraków 2015. J. Tunbridge, Zmiana warty. Dziedzictwo na przełomie XX i XXI w., Kraków 2018. Wybrane historyczne teksty źródłowe i raporty ICOMOS (e-Biuletyn).
Uwagi	
Język wykładowy	Język polski